

SCHUURPAPIER

No. 4

gids bij de
tentoonstelling
'SPARE'

volgende evenement in de Vrije Schuur:

De Vrije Schuur presenteert van **24 t/m 26 juni 2005** (het laatste weekeinde van Poetry International) het literaire luister evenement *'Bloemlezen'*. Ingesproken verhalen zullen u in en om de tuin leiden.

15 t/m 17 april 2005

Geachte bezoeker;

Welkom op de tentoonstelling SPARE, de vierde tentoonstelling in kunstruimte de Vrije Schuur. Dit keer als onderdeel van het Rotterdamse meerkunstenfestival Motel Mozaïque. SPARE brengt een gevarieerd programma van performance, beeldende kunst en audio visuele kunst: vijf kunstenaars uit binnen- en buitenland zullen u alle hoeken van mijn woning laten zien.

In de woonkamer presenteren de beeldend kunstenaars Conny de Vugt en Jip Vermond *'Keep Dating'*. Bezoekers kunnen zich in de SPARE home terminal 'aanbieden' voor een virtuele date.

Op het toilet presenteren Miek van Dongen en Gerd Westendorp de audio-videoloop *'Zwerf' - closed closet*

De slaapkamer wordt gestoffeerd met *'la noche boca arriba'* van de Argentijnse beeldend kunstenaar Jorge Macchi

In de Vrije Schuur draait alles om het werk *'twee vlakken'* van de Belgische beeldend kunstenaar Bram Vreven

Op het tuinterras stellen wederom Miek van Dongen en Gerd Westendorp (op zaterdag in samenwerking met Utrechts' dorps- geluidendokter Jan Schellink) *'Joep'* voor, een live rap met animatie.

Spare wordt door van Dale vertaald als 'mager, schraal'. Maar *spare* is ook 'extra, vrij, iets voor achter de hand'. SPARE wordt geklasseerd als bonus, een tegoed. De Vrije Schuur als opkamer in het grote Motel.

Veel genoeg met SPARE.

Arnold Schalks, de Vrije Schuur

SCHUURPAPIER No. 4

Gids bij de tentoonstelling 'SPARE'

Op 15 april 2005 te Rotterdam verschenen met een oplage van 150 exemplaren

© 2005 Rotterdam, de kunstenaars

Schuurpapier No. 4 is een uitgave van:

kunstruimte de Vrije Schuur

Bloklandstraat 151a
3026 TH Rotterdam
de.vs@planet.nl
010 - 477 94 75

1. woonkamer/ living room

'Keep Dating' (2005)

CONNY DE VUGT & JIP VERMOND

Keep Dating biedt een vrolijke kijk op de wellicht meest dankbare vulling in bladen, op sites en tv-zenders: dating. Het blijft verbazingwekkend om te zien hoe dating-kandidaten zich soms durven te etaleren (en anderen toestaan daar rijk van te worden).

Als kijker blijven wij met de volgende vragen zitten:

- Is het waar wat ons wordt voorgespiegeld?
- Hoeveel dating-kandidaten zouden er echt zijn?
- Zouden mensen ook bewust op nep-advertenties reageren? (Gewoon voor de lol.)
- Wie dan?
- Hoe echt kan een virtuele werkelijkheid worden?

Keep Dating wil daar een klein onderzoek naar doen. In de tentoonstelling zal de bezoeker middels een videofilm kennismaken met een presentatrice, gespeeld door een actrice en een 14-tal kandidaten, gespeeld door 2 acteurs. Elk van hen zal de bezoeker op zijn eigen wijze

Anniek

uitnodigen voor een kennismaking op de site. Hier kun je kennis maken met deze virtuele personages door jezelf 'aan te bieden'. Je zult wel het één en ander van jezelf moeten prijsgeven en je profiel op laten nemen in de database. Vervolgens kun je de ontmoeting met je dating-partner publiceren in zijn of haar dagboek. Het resultaat van al die profielen en dagboek-

Keep Dating offers a cheerful view of perhaps the most rewarding filler for magazines, websites and tv-stations: dating. It is always amazing to see how dating candidates sometimes dare to expose themselves (and permit others to become rich of it).

Spectators are left with the following questions

- Is, what is conjured up before us, true?
- How many dating candidates would there really be?
- Would people deliberately respond to fake ads (just for fun)?
- What kind of people?
- How real can a virtual reality become?

Keep dating wants to start an investigation into this subject. Visitors of the exhibition will see a video, by means of which they get to know a hostess (played by an actress) introducing about 14 dating candidates played by 2 actors. Each candidate will, in their very own way,

Lars

tempt visitors to a date on the site. Here you can get to know the virtual characters by 'submitting' yourself. For that, you will have to reveal some personal matters and have your profile uploaded to the database. Then you can enter the date with your dating-partner in his or her diary. The compilation of all the profiles and diary fragments makes up the living envi-

Conny de Vugt <http://www.Keepshooting.nl>

Jip Vermond <http://www.condensed.nl>

Keep Dating <http://www.Keepdating.nl>

Miek van Dongen <http://www.miek.org>

Gerd Westendorp <http://www.tinyloops.com>

Bram Vreven <http://www.bramvreven.nl>

de Vrije Schuur <http://www.devrijeschuur.nl>

Arnold Schalks <http://www.arnoldschalks.nl>

met dank aan:

Anton Hoeksema (TENT.) <http://www.tentplaza.nl/>

Motel Mozaïque <http://www.motelmozaïque.nl/2005/>

Galerie Mirta Demare <http://www.mirtademare-art.nl/>

Riemke de Jong

Maria Ikonopoulou

SPARE werd financieel ondersteund door TENT.

5. tuinterras/garden terrace

'Joep'

MIEK VAN DONGEN & GERD WESTENDORP
JAN SCHELLINK

'Joep' is een live rap met animatie. De optredens op zaterdag zullen worden verblijd met Utrechts' dorps- geluidendokter Jan Schellink. Tijdens het waterballet worden koeken en koffie geserveerd.

Onderdeel van 'Joep' is het 'Joep doe-, kijk- en luisterboek' met daarin: Een cd-single van de *kaffeemitnkuchen*-rap, inclusief remixes door **Ed Romijn** en Jan Schellink, de Joep aankleedpop met knipvellen, en een strip over hoe Joep zo geworden is. Het boek is tijdens Motel Mozaïque tegen kostprijs verkrijgbaar bij de Vrije Schuur.

'Joep' is a live rap with animation. The performances on Saturday will be boosted with Jan Schellink, the village- sounddoctor from Utrecht. During the waterballet, cookies and coffee will be served.

Part of 'Joep' is the 'Joep do-, look- & listen book', featuring: A cd-single of the *kaffeemitnkuchen*-rap, including remixes by **Ed Romijn** and Jan Schellink, the Joep dress up doll with images to be cut out, and a comic about how Joep became the way he is. During Motel Mozaïque, the Free Shed offers the book at cost price.

fragmenten vormt tezamen de leefwereld van de personages. Hoe meer dates er gemaakt worden, hoe meer er te lezen valt over het wel en wee van de karakters. Dus laat je vooral verleiden tot een virtuele date en geef hen een verhaal. Maak hun leven compleet! En hopelijk beleef je er zelf ook veel plezier aan.

Keep Dating is geïnitieerd door Conny de Vugt (Keep Shooting) en wordt mede ontwikkeld door Jip Vermond (Condensed).

CAST | Judith Bos, Dennis Trenning & Kuin Heuff / CREW | Diego van Uden: audio / Nadine Brugman: styling / Kuin Heuff: regie-assistent voice-overs / facilities & site: Jip Vermond / production, camera, direction & post-production: Conny de Vugt / producer: Keep Shooting / financial support: Kunst en Cultuur Rotterdam

ronment of the characters. The more dates being made, the more there is to read about the adventures of the characters. So be tempted into making a virtual date and give the candidates a story. Make their life complete. And hopefully you will have a lot of fun too.

Keep Dating is initiated by Conny de Vugt (Keep Shooting) and also developed by Jip Vermond (Condensed).

2. toilet

'Zworm' - closed closet.

MIEK VAN DONGEN & GERD WESTENDORP

(audio-videoloop)

Closed closet is een schets in een serie tekeningen, audio-videoloops en fantasiën over bewegende gedachten.

Closed closet is a sketch in a series of drawings, audio-videoloops and fantasies about moving thoughts.

3. slaapkamer/bedroom

La Noche Boca Arriba (2002)*(De Nacht Achterover / The Night Face Up)*

JORGE MACCHI

2 platen/pieces hardboard 198 x 90 cm.

Jorge Macchi is een Argentijns beeldend kunstenaar. In 1997 woonde en werkte hij een aantal maanden in het gastatelier van het Rotterdamse kunstenaarsinitiatief Duende. Daar leerde ik hem kennen. Inmiddels is hij terug in Buenos Aires. Zijn werk bleef me bij en verbluffen. Toen de Vrije Schuur werd uitgenodigd na te denken over een bijdrage aan Motel Mozaïque 2005 schoot *La Noche Boca Arriba*, dat ik in 2002 bij Galerie Mirta Demare zag, me onmiddellijk te binnen. Voor dit wonder ontruim je je slaapkamer. Om een tipje van de sluimer op te laten lichten.

Jorge Macchi is a visual artist from Argentina. In 1997 he lived and worked for a few months in the guest studio of the Rotterdam artist initiative Duende. That is where we met. He returned to Buenos Aires. His work stuck in my memory, kept amazing me. When the Free Shed was invited to consider a contribution to Motel Mozaïque 2005, *La Noche Boca Arriba*, the work I saw in Gallery Mirta Demare in 2002, immediately came back to mind. For a wonder like that you clear your bedroom.

4. de Vrije Schuur / the Free Shed
 'twee vlakken/two planes' (2000/05)
 BRAM VREVEN

MDF, latex, electronics 183 x 90 x 10 cm.

1999 Iemand vraagt me hoe m'n nieuwe installatie precies zal klinken. Ik beschrijf de klanken, vergelijk ze met vertrouwd geluid. Met opengaande koelkastdeuren en spoelgeluiden bij de tandarts. Ik ben ontevreden, zie de vergissing in. Ook al zijn de klanken vergelijkbaar, de bijbehorende beelden kloppen niet. En dat, terwijl de vraagsteller deze beelden wél onlosmakelijk verbindt met zijn voorstelling van m'n werk.

2000 Ik schakel over naar verklankingen, onomatopoeën zeg maar. Ik boots het geluid na. *Frschjt, Grauww, Prrrr* gevolgd door een heel zacht *Froetsj...* De vergissing blijkt kleiner. Aanvaardbaar wellicht. Zeker als ik bedenk dat spreken over m'n werk per definitie een algemene, maar soms mooie vergissing is. Een soort opeenstapeling van versprekingen die poëtisch, grappig of juist heel fout uitpakken om dan een eigen leven te gaan leiden.

2000-2001 Een deel van m'n werk is zo goed als stil geworden, terwijl het geluid thematisch aanwezig blijft. Er rest mij slechts één onomatopoeë. De merkwaardigste onder de verklankingen. Hét buitenbeentje bij uitstek. Acoustisch gezien één van de luidste, inhoudelijk de stilste. Ssssssst

2005 Ik schrijf over m'n werk. Over *twee vlakken*, een van m'n eerste verstilde geluidswerken. Ik schrijf het woord "stil" en denk aan de imaginaire klankopvolging in het brein van de lezer. Hij hoort de klanken S, T, I en L. Alles behalve de beoogde stilte. En dan denk ik terug aan dat oude Japanse boekje...

1999 Someone asks me what my new installation will sound like. I describe the sounds, compare them with familiar noises. With opening fridge doors and the sounds of rinsing at the dentist. I'm dissatisfied and aware of my mistake. Even though the sounds are comparable, the accompanying images do not match. And this, as the questioner inextricably associates these images with his representation of my work.

2000 I switch to onomatopoeia. I imitate natural sounds by words. *Frsht, Grouh, Prrrr* followed by a much quieter *Froetsj...* The mistake appears to be smaller now. Acceptable perhaps. Even more when I consider, that speaking about my work is a common, though sometimes nice mistake. A kind of accumulation of slips of the tongue that turn out poetic, funny or just completely wrong, starting off a life of its own.

2000-2001 A part of my work has become as good as quiet, even though sound is still present as a theme. There's only one onomatopoeia left for me. The most remarkable of all. The outstanding outsider. In acoustic sense one of the loudest, with respect to content the most quiet. Ssssssst

2005 I write about my work. About *two planes*, one of my first stilled audio-works. I write the word "silence" and think of the imaginary order of sounds in the brain of the reader. He hears the sounds S, I, L, E, N, C and E. Everything but the intended silence. And then I think back of that old Japanese booklet...

るわけだ。

私は何度も入院をしてきた男だから、行天氏が挙げられた看護婦さんの苦労や不満もわかっている。

最初の三K「危険」「きつさ」「汚さ」は病院である以上、また相手が患者である以上どうしてもやむを得ないものである。

しかし、あとの三つは改善しようと思えば改善できる筈だ。

行天氏によると医労連の調べでは有給休暇を五割以上とった看護婦さんは五十五パーセントに過ぎず、週休二日制など非常にむづかしいという。看護婦さんに休暇が必要なのは人命をあずかる仕事だけに御当人に休む時は休んでもらわぬと健康を害し、これが影響するからだ。

給料も二十代はじめでは他のOLにくらべ多くみえるが、やがて夜勤手当と超過勤手当が低いため他のOLの給料よりぐっと落ちてくるのだそう。烈しい、きつい仕事だけにこの点も社会は考えてやらねばならない。

恰好が悪いという点では最近看護婦さんの制服の色をピンクにしたり、ブルーにしたりしている私立病院もあるが、一般的によごれやすい白の制服で、他のOLのユニホームにくらべて若い女性からみるとデザインなども不満だろうというのもよくわかる。

看護婦は聖職、天職だからそういう不平、不満は持つべきではないというのは現実遊離の